

De ontstaansgeschiedenis van Golfclub Heelsum 1

De voorgeschiedenis van het project

Al sinds 1989 is er sprake van plannen voor een golfproject aan de westzijde van de Telefoonweg te Renkum. De toenmalige projectontwikkelaar Beerens probeerde aanvankelijk een zeer groot en ambitieus plan te realiseren. De gemeente Renkum wilde daaraan eerst geen medewerking verlenen, maar na 'afslanking' van dit plan tot een 18-holes golfbaan werd uiteindelijk in maart 1995 een bestemmingsplan 'Golfcomplex Staaodegaard' door de gemeenteraad vastgesteld. De provincie Gelderland keurde het plan goed, maar bezwaarmakers (met name milieuorganisaties) beriepen zich op de Raad van State, die tenslotte in bodemprocedure slechts één bezwaar valide achtte, maar daarmee wel het gehele bestemmingsplan nietig verklaarde (uitspraak april 1998). De door de gemeente verlangde 'verdiepte aanleg' van de baan zou leiden tot grootschalige ontgrondingen, welke door de Raad van State in strijd werden geacht met het provinciale bodembeschermingsbeleid. Deze ontgrondingen waren juridisch met het bestemmingsplan verbonden.

Na de gemeenteraadsverkiezingen in 1998 is door het gemeentebestuur van de gemeente Renkum het 'college akkoord 1998' vastgesteld waarin een golfbaan binnen de gemeentegrenzen een plaats kreeg. Na een iets breder locatieonderzoek, waarbij volgens de onderzoekers bleek dat alternatieve locaties onhaalbaar, resp. minder geschikt waren, stemde de gemeenteraad op 30 juni 1999 opnieuw in met de westzijde van de Telefoonweg als locatie. In hetzelfde Raadsbesluit werd bovendien de golfclub Staaodegaard aangewezen als enige initiatiefnemer. De gemeente zegde voorts toe haar volle medewerking te geven aan een snelle procedure voor het passeren van een aangepast, maar juridisch nieuw, bestemmingsplan. Een plan dat gebaseerd is op het vorige, maar dat uitgaat van een zogenaamde neutrale grondbalans, dus zonder de gewraakte ontgrondingen en afvoer van grote hoeveelheden grond. Het beleid van de gemeente Renkum werd verder ondersteunt door een op dezelfde datum vastgestelde gemeentelijke nota 'Recreatie en Toerisme'. Ook hierin wordt de wenselijkheid van een golfbaan aangegeven.

De golfclub Staaodegaard

Inmiddels was in maart 1992 de Golf- en Countryclub Staaodegaard opgericht met als eerste voorzitter Laurens Nolte. De naam van de golfclub werd verbonden aan die van één van de eigenaren van de grond waarop de nieuwe baan zou moeten verrijzen. Waar bleek dat de oorspronkelijke projectontwikkelaar Beerens en de grondeigenaren inmiddels niet meer wilden samenwerken, waarna de projectontwikkelaar zich terugtrok, heeft de Golf- en Countryclub Staaodegaard het initiatief overgenomen om alsnog, maar nu als vereniging, tot een volwaardige golfbaan te komen. Dat bestuur kwam in 1996 tot de conclusie dat de locatie aan de westzijde van de Telefoonweg financieel en procedureel nog steeds de meest haalbare plaats was.

In het clubbestuur had Bert ten Houten de voorzittershamer inmiddels overgenomen van Laurens Nolte, die naar menselijke maatstaven veel te vroeg is overleden.

Door het bestuur werd een werkgroep samengesteld uit de leden van de golfclub om een ontwikkelingsplan te maken voor het 'Golfcomplex Staaodegaard'.

Zij hebben een plan en een programma van eisen 'Golfcomplex Staaodegaard' opgesteld voor de ontwikkeling, aanleg en exploitatie van een volwaardige golfbaan aan de westzijde van de Telefoonweg te Renkum en aanbevolen om een tweede rechtspersoon in het leven te roepen in de vorm van een Stichting Golf Renkum die als slagvaardige organisatie de statutaire verplichting op zich zou nemen om een volwaardige golfbaan te realiseren en in stand te houden, waarbij voor de leden van de golfclub maximale inspraak zou zijn gegarandeerd tegen een zo minimaal financieel risico d.w.z. maximaal het risico van verlies van entreegeld of participatie.

Het eindrapport is op 20 september 2000 aangeboden aan het bestuur van de vereniging.

Oprichting van de Stichting Golf Renkum

Bij het zoeken naar bestuursleden heeft de werkgroep in eerste instantie gekeken naar professionaliteit en ervaring met het realiseren van grootschalige projecten. Op 28 november 2000 is het eindrapport van de werkgroep door het bestuur van de vereniging aangeboden aan het inmiddels uit clubleden benoemde bestuur van de Stichting Golf Renkum i.o. waarna op 2 januari 2001 de oprichtingsakte werd getekend bij de notaris.

De eerste prioriteiten van de stichting SGR

Om te voorkomen dat na tien jaar strijd met milieuorganisaties de historie zich zou herhalen werd gekeken naar de aangevoerde argumenten van deze milieuorganisaties. Met de gemeente werd overlegd op welke wijze dit het best kon worden aangepakt. Besloten werd een onafhankelijke mediator aan te trekken in de persoon van Paul Zoete. Hij wilde als onbezoldigd deskundige trachten een ander licht te laten schijnen over vastgeroeste standpunten.

Zijn visie behelsde:

Renkum is een 'open stad'. Ten noorden daarvan ligt een enorm landbouwgebied, met ten westen van de Telefoonweg een groene long inclusief water, de Renkumse beek, welke als een ecologische hoofdzone te boek staat (en later is uitgewerkt als onderdeel van het project 'Herten aan de Rijn'). De overgang van bebouwde kom naar het agrarisch gebied is abrupt. Idealer zou er een uitloop/overgangszone moeten komen waar het voor de inwoners en recreanten goed toeven is (wandelen, fietsen recreëren). Daarboven zou een landbouwenclave moeten blijven bestaan, omringd door percelen die door de wetten van natuurbeheer in stand worden gehouden (de

boeren krijgen daar een forse subsidie voor). De milieu- en natuurorganisaties streven ook nog naar een 2^e ecologische hoofdzone aan de oostkant van de Telefoonweg in zuid oostelijke richting met een wildviaduct over de A-50.

Aan de oostkant van de Telefoonweg is de bebouwde kom ten noorden van de Bennekomseweg al opgedrongen middels de Airbornebuurt en via de Bloemenbuurt wordt al aangesloten aan het sportpark Wilhelmina. Met de boerderijlocaties aan de Klein Amerikaweg en aan de Renkumseheide is een 2^e ecologische hoofdzone pas reëel ten noorden van de Jonkershoeve en de Sinderhoeve.

Joris Zeeman

Toeters en bellen

Als mijn vader aan tafel sprak mocht ik er nooit doorheen praten. Als ik dat wel deed, dan zweeg hij en keek mij corrigerend aan. Je kon nog beter een klap krijgen dan die blik. Ditzelfde heb ik met sommige dames die willen afslaan. Bijna gaan ze eindelijk slaan, maar dan plotsklaps richten ze zich op, draaien hun hoofd langzaam in je richting en kijken je verolgen aan. Je hebt een geluid gemaakt!

Een ritsje of een marker op je handschoen drukken kan de concentratie ernstig verstoren, De toegeworpen blik doet je ineenkrimpen. Meteen zit je weer als klein kind aan tafel. Ik ben het ermee eens, je moet niet kletsen. Maar soms....!

De paarden van de gouden koets worden getraind op lawaai. Men gooit met vuurwerk, schreeuwt, toetert en belt om de paarden te laten wennen aan plotselinge, vreemde geluiden.

Ik wil de Pro's daarom voorstellen behalve het oefenen van bunkerslagen en ander werk, ook wat hoorspelattributen neer te zetten. Zodat we kunnen oefenen op fluister- en ritselgeluiden. En voor 'je staat in mijn zwaailijn'- mensen nog wat houten poppen die je net vanuit je ooghoeken kunt zien staan.

Oudjaarsdag spelen we een shotgun-vuurwerk-foursome-wedstrijd. Ik kan mij er nu al op verheugen.

Anoniem